

kan forbavses over, at Arbejderne, der lide Sult og Savn, ingen Fædrelandskærlighed have. Det undrer mig da, at det ærede Medlem, der er saa nær knyttet til den samme Retning, baade i Presse og Politik, ikke kan se det.

Meyer: Jeg skal gerne, hvad jeg for Resten havde Lejlighed til at sige i Aftes, da det ærede Medlem uheldigvis ikke var til Stede, og jeg beskæftigede mig med det paagældende Spørgsmaal, udtale, at jeg fuldt vel tror, at Folk, der staa paa et andet Stade i denne Sag, kunne være opfyldte af den varmeste Fædrelandskærlighed. Men jeg benægter det ærede Medlems og enhver andens Ret til at tro, at det samme ikke gælder os. Selv om vi skulle os fuldstændig fra deres Forslag og gaa til den anden Yderlighed, kan vor Fædrelandskærlighed meget vel motiveres og ud fra lige saa gode Grunde som deres.

Naar det ærede Medlem mener i Socialistisk Bibliotek at kunne finde Udtalelser, der tyde paa, at vi benægte Arbejdernes Ret til at elske et Fædreland, saa vil jeg sige til det ærede Medlem: Læs dybere og bedre endnu i det paagældende Værk, læs Socialistisk Bibliotek rigtig godt igennem, som De er begyndt paa det, saa vil De se, at der staaar udmærkede Ord, der forklare, hvorfor Arbejderne netop ikke se paa Sagen som det ærede Medlem, der hører til en anden politisk Gruppe og har et helt andet Samfundssyn end Arbejderne.

Endelig siger det ærede Medlem, at hvis disse Anlæg blive vedtagne, hvad enten det nu sker saaledes, som man konsekvent fordrer fra den Side, det ærede Medlem tilhører, til op imod et halvt Hundrede Mill. Kr., eller man vil gaa til den anden Side, hvor man vil spare noget paa Pengene — for mig er det kun en Gradsforskel og ikke andet —, saa kan man lige saa godt lade de danske Arbejdere udføre Arbejdet og glæde sig over, at de faa noget at bestille. Men hvem siger, at danske Arbejdere ikke kunne faa noget andet at bestille? Hvis det ærede Medlem vil arbejde sammen med os paa et System, der bedre svarer til Samfundets Tarv og Ønsker, kan han være overbevist om, at der da vil blive meget mere at bestille, hvorimod Fæstningen hindrer nyt Arbejde og er et uproduktivt, skadeligt, et arbejdsfjendtligt Foretagende.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Ellinger: Jeg vil blot sige til det ærede Medlem, at Spørgsmaalet om, hvad Arbejde der bliver under den Samfundsordning, som det ærede Medlem ønsker, kunne vi ikke komme ind paa i Dag, men det skal være mig den største Glæde ved første mulige Lejlighed at diskutere det med det ærede Medlem.

N. C. Christensen: Den ærede sidste Taler (Ellinger) sagde, han var en ivrig Tilhænger af de forelagte Forslag. Han sagde, at det var ikke Jubel, der besjælede ham, men Glæde over dem. Jeg forstaar saa udmærket godt, at de, der hylde de samme Anskuelser som det ærede Medlem, føle Glæde ved disse Forslag. Det vilde være mærkeligt andet. Det er jo Højres Tanker, Højres Ideer, det er, hvad Højre har kæmpet for i en Menneskealder, der nu foreligger som Lovforslag paa Tingets Bord, forelagt af en saakaldt demokratisk Regering. Jeg forstaar derfor, at der er Glæde i Højre, og jeg forstaar ogsaa, hvorfor det ærede Medlem særlig vender sine Vaaben mod Socialdemokraterne. Han ved, at i vort Parti vil han møde den stærkeste og den mest udholdende Modstand mod Forslaget, og derfor er det naturligt, at han søger om muligt at afkræfte de Angreb, der ville fremkomme fra vor Side.

For at opnaa dette Resultat begynder han med at spørge: Hviler Socialdemokraternes Forslag paa samme Fædrelandskærlighed som de øvrige Forslag? Det, der skal ligge i dette Spørgsmaal, er naturligvis en Mistænkeliggørelse af Socialdemokraternes Fædrelandskærlighed, et Forsøg paa at bilde Folk ind, at naar vi kunne stille et Forslag som vort, er det, fordi vi mangle Fædrelandskærlighed. Det er benægtet fra forskellig Side, og det vilde ogsaa være mærkeligt, om den store Arbejderbefolkning, der slutter sig til Socialdemokratiet, skulde være uden Fædrelandskærlighed. Men jeg indrømmer, at det er ikke samme Slags Fædrelandskærlighed som den, der besjæler en stor Del af Overklassepartierne. Der er den Forskel, at vi ved Siden af at elske vort Fædreland og den Befolkning, som bor der, kunne udstrække vor Kærlighed til andre. Med andre Ord, den Fædrelandskærlighed, Socialdemokraterne nære, er undergaaet en mere fremskreden Udvikling end den, der er til Stede hos Overklassen. Vi ønske ikke at indsnævre Baandene og opretholde det Klasse- og